

Το γραφικό εκκλησιάκι στο Κάστρο

Σίφνος, οι Άγιοι Επτά Παιδες

Δημοσίευση: 11 Σεπ 2017, 14:15 | Τελευταία ενημέρωση: 11 Σεπ 2017, 14:15

Το εκκλησιάκι των Επτά Μαρτύρων, στολίδι του Κάστρου της Σίφνου

Οι Άγιοι Επτά Παιδες της Εφέσου που κατέφυγον εις σπήλαιον να κρυφθούν από τον διωγμόν των εθνικών, κ' εκεί κοιμήθησαν και την επαύριον εξύπνησαν. Επαύριον γι' αυτούς. Μα εν τω μεταξύ, είχαν παρέλθει σχεδόν δύο αιώνες.

Ξύπνησε την επαύριον και πήγε ένας των, ο Ιάμβλιχος, για ν' αγοράσει άρτον, κ' είδεν εμπρός του άλλην Έφεσον, όλην καθηγιασμένη μ' εκκλησίες, και σταυρούς.

Κ' εχάρηκαν οι Άγιοι Επτά Παιδες, και τους ετίμησαν και τους προσκύνησαν οι χριστιανοί κ' ήλθε κι απ' την Κωνσταντινούπολην ο βασιλεύς, ο Θεοδόσιος, ο γιος του Αρκαδίου,

και τους προσκύνησεν κι αυτός, ως πρόπον, ο ευλαβέστατος.

Και χαιρόνταν οι Άγιοι Επτά Παιδες σ' αυτό τον κόσμο τον ωραίο, και τον χριστιανικόν, τον αγιασμένο μ' εκκλησίες, και σταυρούς,

Μα έλα που ήσαν όλα τόσο διαφορετικά, και τόσα είχαν να μάθουν και να πουν, (και τέτοια δυνατή χαρά ίσως εξαντλεί κι αυτή) που γρήγορα κουράστηκαν οι Άγιοι Επτά Παιδες, από άλλον κόσμο φθάσαντες, από σχεδόν δύο αιώνες πριν, και νύσταξαν μες στην συνομιλία και τους αγίους οφθαλμούς των έκλεισαν.

Το ποίημα του **Κωνσταντίνου Καβάφη «Οι Άγιοι Επτά Παιδες»**, έργο του 1925, περιλαμβάνεται στο βιβλίο «Κ. Π. Καβάφης, Ατελή Ποιήματα 1918-1932» (Ίκαρος, 1994).

Οι **Άγιοι Επτά Παιδες εν Εφέσω** (Μαξιμιλιανός, Εξακουστωδιανός, Ιάμβλιχος, Μαρτινιανός, Διονύσιος, Ιωάννης και Κωνσταντίνος) έζησαν τον 3ο αιώνα μ.Χ. Στα χρόνια του ρωμαίου αυτοκράτορα Δεκίου (249-251 μ.Χ.) οι επτά παιδες, αφού διένειμαν όλα τα υπάρχοντά τους στους φτωχούς, εισήλθαν σε μια σπηλιά της Εφέσου, προκειμένου να αποφύγουν την παράδοσή τους στον ειδωλολάτρη ρωμαίο αυτοκράτορα, και παρακάλεσαν το Θεό να τους πάρει κοντά του. Το στόμιο του σπηλαιού σφραγίστηκε κατόπιν εντολής του Δεκίου, και οι επτά παιδες παρέμειναν εκεί εν υπνώσει επί δύο σχεδόν αιώνες.

Όταν, επιτέλους, βγήκαν από το βαθύ ύπνο τους, στα χρόνια του βυζαντινού αυτοκράτορα Θεοδοσίου Β' του Μικρού (408-450 μ.Χ.), οι επτά παιδες, που δεν είχαν υποστεί καμία φθορά από την πάροδο του χρόνου, είχαν την εντύπωση πως είχαν κοιμηθεί το προηγούμενο μόλις βράδυ. Η είσοδος του σπηλαιού ήταν πλέον ελεύθερη, και ένας από αυτούς μετέβη στην Έφεσο σε αναζήτηση τροφής. Η επαφή του με τους κατοίκους της πόλης αποκάλυψε το συγκλονιστικό γεγονός που είχε λάβει χώρα, κι όλοι έσπευσαν με δέος στο σπήλαιο, για να συναντήσουν τους αγίους και να γίνουν κοινωνοί του θαύματος που είχε συντελεστεί.

Τελικά, οι Άγιοι Επτά Παιδες, καταπονημένοι από τις ατέλειωτες συνομιλίες που επακολούθησαν, έκλεισαν τα μάτια τους, έγειραν το κεφάλι τους στο πλάι και αποκοιμήθηκαν. Ο ύπνος τους θα διαρκέσει αυτήν τη φορά έως την ημέρα της κοινής αναστάσεως των νεκρών.

Ένα και μόνον από τα αμέτρητα θρησκευτικά μνημεία της **Σίφνου**, του νησιού των Δυτικών Κυκλάδων με τις εκατοντάδες εκκλησίες, είναι αφιερωμένο στους επτά αγίους της Εφέσου.

Το γραφικό εκκλησιάκι των Επτά Μαρτύρων (Εφταμάρτυρος), χτισμένο στην κορυφή ενός βράχου που μοιάζει να αναδύεται από τους αφρούς της θάλασσας, βρίσκεται στο ανατολικό άκρο του **Κάστρου**, της παλαιάς πρωτεύουσας του νησιού, με τα ερείπια της ακρόπολης της αρχαίας Σίφνου και τον περίφημο μεσαιωνικό οικισμό.

Βαγγέλης Στεργιόπουλος